

Spekulation, hvor snart sagt alle var med i den vilde Dans om Guldkalven. Senere kom Vareaageren, Kædehandlerne og alt, hvad dermed staar i Forbindelse. Lidt efter lidt bredte denne Bevægelse sig over hele Befolkningen — alle vilde have mere, alle vilde have Del i den Chance, der i Øjeblikket var for at kunne berige sig, for at kunne faa mere for deres Arbejde, for at kunne tjene flere Penge. En Ting, som vistnok har været i overordentlig høj Grad medvirkende hertil, er Bladenes stadige Meddelelser om, hvorledes nu denne, nu hin — Murarbejdsmand, Tømrersvende, Havnearbejdere — har faaet deres Løn sat op. Naar man f. Eks. faar fat i et Eksempel som dette, at en Tømrersvend i Frihavnen paa et vist bestemt sjældent forekommende Stykke Arbejde tjener 5 Kr. i Timen, saa gaar en saadan Meddelelse rundt i hele Landets Presse. Eller naar man f. Eks. faar fat i et Tilfælde som det forleden, hvor der blev fældet en Voldgiftsafgørelse, hvorefter der blev tilkendt nogle Havnearbejdere en meget høj Time-løn for et ganske bestemt kortvarigt Arbejde, et Tilfælde, som langt fra forefalder i alles Liv, og som i hvert Fald neppe sker mere end een Gang i en Mands Liv — ja, saa gaar en saadan Meddelelse rundt i alle Landets Blade som et Fænomen, der er et Bevis for, hvor høj Arbejds-lønnen i Virkeligheden er. Meningen er naturligvis god nok: det er for at ophidse Befolkningen overfor Arbejdernes stadig større og større Krav. Men jeg tror ogsaa, at den Slags Meddelelser har en anden Virkning. Lidt efter lidt gaar det ind i Folks Bevidsthed — ganske med Urette —, at det er ganske almindeligt, at en Tømrer tjener 5 Kr. i Timen, og at en Havnearbejder kan tjene op til 30 Kr. i Timen, og saa kommer man ganske uvilkaarligt til at tænke: Hvad er du dog i Grunden selv for en Las, naar andre kan tjene 5 Kr., ja, endogsaa 30 Kr. i Timen, og du ikke har mere end $1\frac{1}{2}$ Kr. i Timen, eller hvad det nu kan være! Paa den Maade gaar det efterhaanden let op for Folk, at de har for lidt. Og disse Eksempler bliver efterhaanden gjort til Ordsprog, kan man sige. Det er jo saaledes for Øjeblikket et almindeligt Slangudtryk, naar man vil sige, at man ikke er velhavende, at udtaale: Jeg er virkelig ikke Havnearbejder.

Der stod ogsaa en Meddelelse i et københavnsk Blad — det er nærmest for Kuriositetens Skyld, jeg nævner det — om, hvad Prisen egentlig var for at faa sine Støvler forsaalet. Det var noget, vedkom-

mende Blad havde undersøgt, og Bladet, som gerne vil have Betegnelsen „Organ for den højeste Oplysning“, kom til det Resultat, at under 13 Kr. kunde der ikke være Tale om at faa sine Støvler forsaalet. For mit Vedkommende havde dette den Virkning, at jeg, som tidligere havde givet 7 Kr. for at faa mine Støvler forsaalet, nogle Dage senere maatte give 8 Kr. for dette, og saa maatte jeg endda døje den Bemærkning fra min Skomagermesters Side, at jeg kunde da se, at han ikke var nær saa slem som de andre, for jeg havde vel nok læst den Artikel i vedkommende Blad, ifølge hvilken Prisen for Forsaaling egentlig er 13 Kr., men han var dog saa naadig at lade mig slippe med 8 Kr. Alle den Slags Meddelelser i Bladene er vel egnede til at forskrue Hovederne paa Folk og faa dem til at tro, at de i Grunden har alt for lidt i Løn. Deraf kommer det vel sagtens — foruden af alle de øvrige Aarsager, jeg her har nævnt —, at alle Mennesker er misfornøjede med deres Kaar.

Lønningssatserne i Lovforslaget er ikke overdrevent store; det har jeg heller ikke hørt nogen paastaa. Vi mangler desværre Statistik til at kunne paavise, hvor store de tilsvarende Lønninger ude i det private Erhverv er; i alt Fald har jeg ikke kunnet skaffe mig nogen saadan, men efter alt foreliggende at dømme synes det, som om de Satser, der er blevet fastsat i Lovforslaget, slet ikke er for store, snarere vel smaa. Dette gælder efter min Mening særlig for de mindre Lønningers Vedkommende. For de større Lønningers Vedkommende kan det godt være, at det samme er Tilfældet — det bemærker jeg udtrykkelig —, men med Hensyn til dem har man slet intet at rette sig efter, hverken statistisk Materiale eller andre Oplysninger til at bedømme Forholdet. For de lavere Lønningers Vedkommende har man i alt Fald om ikke noget statistisk Materiale saa dog forskellige Overenskomster for ligestillede i private Erhverv at holde sig til, og i Sammenligning med disse sidste synes, som sagt, de lavere Lønninger snarere for smaa end for store. Jeg gør saaledes opmærksom paa, at selve Statsbanerne for nogen Tid siden har afsluttet Overenskomst med „Dansk Arbejdsmandsforbund“ om Lønninger for Statsbanernes Ekstraarbejdere. Nu maa man vide, at Portørstillingen delvis er en Avancementsstilling for Ekstraarbejdere. En Masse Portører, som ansættes ved Statsbanerne, har tidligere været Ekstraarbejdere. Man skulde altsaa tro, at naar